

48. M-23865 10–11., 12–14., 17–18.; ebből a korszakból összesen kilenc „Sárándi”-jelentés szól részben vagy egészében Szabó Árpádról.

49. M-23865 12–14.

50. Külön visszataszító, figyelemfelkeltő előzenyességre vall a vezetéknev betűkre „szétszedése”; „Sárándi” mintha külön is fel akarná hívni a belügyi illetékesek figyelmét Szabó Árpád olasz kapcsolatára – lám, bár ez nem volt feladata, ő tudja, mi a helyes eljárás...

51. M-23865 14.

52. M-23685 17–18.

53. Németh György: i. m. 5.

54. O-18977 32.

55. O-18997 32.

56. Szalma József rendőr alezredes alosztályvezető és Harangi István rendőr főhadnagy; O-18977 32.

57. Az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára illetékesei által kiadott 1393/20. számú 2010. július 14-én kelt dokumentum szerint „A fedőnevek között nincs olyan személy, akit a kuta-

tási témában azonosítani lehetne.” Ugyanez a megjegyzés vonatkozik a „Székely Mihály” fedőnevű ügynökre, aki szintén rendszeresen jelentett mind Borzsák Istvánról, mind Sarkady Jánosról (uo.).

58. O-18997 24.; ezt az ügynökjelentést idézi a Borzsák István belügyi aktáit kiténő, már idézett tanulmányában Papp István is: BORZSÁK ISTVÁN HIÁNYZÓ DOSSZIÉJA, AVAGY MIT KEZDHETTET A POLITIKAI RENDŐRSÉG EGY ÓKORTUDÓSSAL. *Aetas* 3. 2010. 104.

59. O-18997 2–5.

60. Uo. 3.

61. O-18977 5.

62. Uo. 21–40.

63. O-18997 31., 1966. szeptember 8.; egy példány az *útlevélcsoport*hoz, egy Sarkady *anyagába* került 431/2546 iktatószámmal.

64. O-18977 33–35.

65. O-18997 36., 1974. május 29.

66. Uo. 38., 1982. május 20.

67. Uo. 39–40.

Szabó Sándor

EPILÓGUS

Vajon marad-e molekulányi
vagy még parányibb költő-nyomom?
Akad-e filosz kiguberálni,
rálelni az avított lapokon,
folyóiratok sokában, anto-
lógiaikban, s egy kötetben,
miként a régész, aki kihantol
valami addig ismeretlen?
Oly korban kezdtem én körmölgetni,
mikor a versnek volt még rangja,
de napjainkban ma már a semmi-
nél alig több van – csak a „szakma”!
Eszétizáló köldöknézések
vágynak eseményi státuszba?
A közízlés a kommerszre éhes,
a klasszikust is rakja sutba.
A nálam jóval tehetségesebb

és egykor becsült kortársaim
nevét sem őrzi az emlékezet.
A mai hadnak? Kapatja nincs!
Én valójában csak passzióból
s fohász helyett búgtam a verset,
de korántsem volt ez hiú hóbort,
és ha a lapok megtiszteltek,
hát megbizsergett attól a lelke,
de sehová nem szegődtem én,
s a „nagyok” kegyét nem kerestem.
Volt fölényes szerkesztőségi,
s volt, aki szinte rajongásig
dicsérte munkám: Jobb, mint a régi!
(Kuncogott közben ott a másik.)

Mellékdal

Azt írtam, amit hittem is,
úgy írtam, ahogy jólesett,
itt-ott bizony tévedtem is:
errare humanum est.
Ám a hajdani mélyproli,
ahonnan jött, szított oda,
balek volt, lehet mondani,
de áruló nem lett soha.
Igazából már élnie
sem illendő, olyan koros,
és nem bánja, föltűnik-e
majd az, hogy élt és „alkotott”...